

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XIX. Iac. Sadol. Cardinalis Hippolyto Estensi S.R.E. Cardinali, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

ego & tibi quoque isti honori, quem iam pridem meritis nunc de-
 mum adeptus es, & Ecclesiae tuae Neocastrensi, quae tam specta-
 tum prae se habet, valde ex animo gratulor. Deum quoque oro,
 ut tua res vobis bene feliciterque eueniat: tuque maioribus quotidie
 honoribus dignus existimere. Quod quidem factu per facile tibi
 erit, qui & probitate, & prudentia instructus es: nosque qui te a-
 miramur, tuae nunquam laudi dignitati que decimus. Quandoqui-
 dem sanctus honestisque consiliis, cuiusmodi tua confidimus sem-
 per futurus, Deus, & fortuna, & bonorum amor assidue suffraga-
 tur. Vale. Carp. X. Calend. Octobris, M. D. XXXIX.

XIX.

IAC. SADOI. CARDINALIS HIPPO-
 lyti Essens. S. R. E. Cardinali, S. P. D.

POSTERAM nuntium accepi de amplificatione dignita-
 tis tuae, teque in ordinem amplissimum S. R. E. Cardinalium
 magno omnium consensu cooptatum esse cognoui, tantum cepi
 tibi honore tuo voluisti, quantum & virtus tua, & mea perenni-
 tas, ac meorum omnium, ad vltimis usque maioribus penes no-
 strum in familiam tuam obseruantia, & fratris tui clarissimi Prin-
 cipis aduersus me benevolentia postulat: cuius ego ita multa si-
 gna amoris erga me habeo, ut ei me deuinctum non mediocri-
 ter placeam. Maximum porro illud meae in te obseruantiae & vo-
 luntatis vinculum, quod sub ditione familiae vestrae omnes mei
 facti sunt, & educati: neque solum hi qui nunc sunt, verum etiam
 iam saepe qui fuerunt, & sitam ipsi fidem constanter atque in-
 tegre vobis praestiterunt, & a vobis civilibus saepe honoribus &
 praemiis, virtutis causa sunt honestati. Quam ego necessitudi-
 nis memoriam & veritatem sanctissimè mihi conseruandam es-
 se habeo. Atque huius mei animi cum Alfonso pater tuus opti-
 mus esse testis, si viveret, cuius ego temporibus, quantum sal-
 ua dote mea mihi licuit, omni in varietate rerum nunquam de-
 fui: cum fratrem tuum arbitror non leuia mea huiusce voluntatis
 signa indiciaque perspexisse. Sed hactenus praeterita. Nunc
 quod huius est temporis, cum tua virtus & nobilitas aditum tibi
 praestantissimo in honore, ad tuam declarandam animi ma-
 gnamque voluntatem, quam erga Christianam Rem-
 publicam habes, aperuerit: quae quidem Respublica, si alias vnquam,
 hoc cum maxime tempore talibus & viris, & subsidiis eget: pri-
 mum gaudeo, tibi oblatam occasionem, omnibus ostendendi,
 quo & genere, quaque ex disciplina, hoc est, quibus ex fontibus
 honoris, virtutis, nobilitatis, ad commendationem hominum, fa-
 maque processeris: deoque tibi, & generi tuo, nostraque communi pa-
 triae

tue vehementer gratulor. Deinde, polliceor tibi atque confirmo me in tua colenda amplitudine, ea semper officia tibi praesturum, ut nunquam me non tui cupidissimum atque obsequiosissimum sis iudicaturus. Et quoniam diuino quodam consilio eandem Reip. gerenda societatem ambo vocati sumus, si me capefendam Kempub. senatoriaq. munera obeunda date tibi lucris, quod tamen imprimis a virtute tua expectatur, eoque nostri ordinis hominibus ab Deo omnipotente praecipue propositum, ut sententiis in senatu dicendis recte & fortiter publico saluti consulamus: promitto me tibi in ea ratione gerendi Reip. ita assiduum comitem futurum, ut praesente semper prudentia & virtute tua, te meae quoque societatis, & optime in Reip. voluntatis nunquam peunitur. Vale. Carp. M.D. XXXIX.

XX.

IAC. SADOLE CARDINALIS PETRO
Bembo Cardinalis, S.P.D.

PETRO esse iam maturum aliquid me ad te scribere non gratulandi quidem causa, nam et si tuae dignitatis amplitudine mihi a quae grata & iucunda accidit, atque acciderit tibi, quo etiam nomine optimo Pontifici Paulo III. me obligatorem factum esse confiteor: tamen quoniam multa insunt in ea, quae puram & liquidam laetitiam ad nos peruenire non sicut, ego meae animi sententia de tuo sensu iudicans, statui illo gratiam tuis munere mihi superferendam esse. Idque etiam si cur nullas adhuc ad te literas dederim, quod nesciebam quanto potissimum uti argumento conueniret. Nunc dimissa meo tui honoris atque status (quem tamen honorem Deum tibi diuos omnes fortunare volo) fraterno nostro more atque miti- turo haec pauca ad te exarare constitui. Ex quibus nosse posses, valere me, haerereque mihi in animo perpetuum memoriam me absentis. Nihilque mihi magis in optatis esse quam ut te florentem beneque valentem in omnes partes audiam saltem, si minus tam mature quam ego cupissem congrui, & de rebus nostris coram alloqui contigerit. Nam ego quidem partim carum & penuria earum rerum omnium, quae ad victum pertinent, quo incommodo audio Italiam, & ipsam praecipue Urbem prohi: partim domesticis meis difficultatibus impeditus (ut ea tantum commemorem impresencia, quae necessitatem mihi in his locis consistendi afferunt) in Italiam hoc anno transire non cogito. Quod haecenus quidem mihi molestum est, quod multorum amicissimorum & suauissimorum hominum familiaritate atque conuiuiu, mihi carendum erit, atque imprimis tuo. Nunc